

döntését, hogy leállítják a zsidók deportálását, az alábbi fő megfontolásokra hivatkozva:

- a szomszédos Romániában és Szlovákiában, mely egyaránt tengelybarát ország, elnézőbben bánnak a zsidókkal;⁵⁵
- megrökönyödést keltett a Weiss Manfréd család menekülését lehetővé tevő egyezmény;⁵⁶
- nagy nyomás nehezedik a kormányzóra és a magyar kormányra mind belföldről, mind külföldről a deportálások befejezése érdekében;
- leplező anyagokat kaptak arról, mi történik valójában a deportált zsidókkal.

Az utolsó érv nyilvánvalóan az auschwitzi jegyzőkönyvek hatása volt. Ezt a dokumentumot a Zsidó Tanács vezetői már korábban eljuttatták a kormányzóhoz és a kormány néhány tagjához.

Sztójay megemlítette, hogy értesülései szerint az amerikai és a brit hatóságokhoz eljuttatott üzenetek megtorló intézkedések kezdeményezését követelték, többek közt a haláltáborok, minden oda vezető útvonal, a magyarországi német és magyar intézmények, valamint maga Budapest célpontbombázását. Sztójay hozzátette, hogy ő maga nem hisz ugyan a „rémtörténetekben”, mi több, teljesen hidegen hagyják, mert ha a tengelyhatalmak győznek, a dolog nem számít majd, ellenkező esetben pedig az életének úgysis vége.⁵⁷

Horthy és Sztójay Veesenmayernek tett kijelentéseit Otto Winkelmann, az SS és a német rendőregységek magyarországi parancsnoka közvetítésével továbbították Himmlerhez is. Winkelmann, aki Veesenmayer riválisa volt, azt javasolta az SS birodalmi vezetőjének, hogy a Führer hívassa magához tanácskozára Horthyt, „hogy világosan kifejtse neki nézeteit”, és hogy Veesenmayer, aki szerinte tehetetlenné vált, kapjon új, határozott utasításokat.⁵⁸

Július 8-án Horthy hívatta Veesenmayert, és tájékoztatta a csendőrséggel szemben foganatosított intézkedésekről, tekintettel Baky puccskísérletére. A zsidókérdéssel kapcsolatban Horthy igyekezett tompítani a deportálások beszüntetésére vonatkozó korábbi álláspontjának hatását; tájékoztatta a Birodalom teljhatalmú megbízottját, hogy elrendelte a megkeresztelkedett zsidók különválasztását, és „nemsokára” engedélyezni fogja további zsidók deportálását Budapestről. Ragaszkodott azonban ahhoz, hogy a zsidókkal jobban bánjanak, mert a velük való rossz bánásmód „elfogadhatatlan”. Veesenmayer unszolta Horthyt, engedélyezze az akció azonnali folytatását a zsidók ellen, hangsúlyozva, mekkora „veszélyt jelent több százezer zsidó az ötödik éve hadban álló ország fővárosára”.